

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina v trestnej veci obžalovaného **M. M.** pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 19. januára 2016 o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie vecí inému súdu rozhodol

t a k t o :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného **M. M.**, sp. zn. 23To 121/2015, sa Krajskému súdu v Trenčíne **n e o d n í m a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo 14. októbra 2015, sp. zn. 5T 19/2015, bol obžalovaný **M. M.** uznaný za vinného v bode 1/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

pod vplyvom alkoholu dňa 27. februára 2015 v čase od 18.00 hod. do 19.15 hod. v izbe rodinného domu v obci **P.** využil nepozornosť svojho strýka **R. Š.** a počas spánku mu vybral spod vankúša peňaženku, z ktorej odcudzil finančnú hotovosť vo výške 330 eur a bankomatovú kartu **P.** k bankovému účtu **R. Š. č. XY**, následne sa touto kartou pokúsil urobiť výbery v bankomate **P.** na ulici **B.J.**, a to trikrát v čase 20.09 hod., 20.11 hod. a 20.12 hod., ktoré výbery boli neúspešné z dôvodu zadania nesprávneho PIN čísla, čím poškodenému **R. Š.** spôsobil škodu na odcudzenej hotovosti 330 eur, ktoré minul pre vlastnú potrebu a čin spáchal hoci bol rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 10. februára 2014, sp. zn. 1T 7/2014, právoplatným dňa 10. februára 2014 odsúdený pre spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

Za to mu bol podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 01. apríla 2015, sp. zn. 6T 9/2015, právoplatný dňa 01. apríla 2015, a súčasne zrušil aj všetky rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému R. Š., nar. XY v B., trvale bytom P., škodu vo výške 330 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný M. M.

Písomným podaním, ktoré bolo doručené Krajskému súdu v Trenčíne, ako súdu odvolaciemu, obžalovaný Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhol, aby jeho vec tomuto súdu odňal a prikázal Krajskému súdu v Nitre.

Svoj návrh odôvodnil tým, že z dôveryhodného zdroja sa dozvedel, že sudcovia Krajského súdu v Trenčíne sú „v blízkom a rodinnom prepojení“ a „sú medzi nimi rodinné väzby“ aj s Krajskou prokuratúrou Trenčín, sudcovia sa jednoznačne prikláňajú na stranu prokuratúry s cieľom kriminalizovať jeho osobu s tým, aby sa v jeho trestných veciach bez ich náležitého preskúmania rozhodlo v jeho neprospech.

Z písomného vyjadrenia sudcov Krajského súdu v Trenčíne vyplýva, že všetci s výnimkou jednej sudkyne (JUDr. O.), ktorej syn obžalovaného zastupuje ako obhajca sa títo necítia žiadnym spôsobom zaujať.

Z osobitného vyjadrenia predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša vyplýva, že na tamomšom krajskom súde pôsobí vo funkcii predsedníčky senátu x. kolégia jeho manželka JUDr. M. S Krajskou prokuratúrou v Trenčíne nemá žiadne rodinné väzby (jeho syn JUDr. O. pracoval do 31. júla 2015 ako prokurátor Okresnej prokuratúry N. a teraz na Okresnej prokuratúre P.). S pracovníkmi Krajskej prokuratúry Trenčín nemá rodinné väzby ani nadštandardné vzťahy, ktoré by mu bránili v trestných veciach rozhodovať nezaujate a nestranne.

Na podklade skôr uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či sú splnené zákonné podmienky na odňatie a prikázanie veci, a zistil, že tomu tak nie je.

Prieskumná povinnosť najvyššieho súdu bola obmedzená ustanovením § 23 ods. 1 Tr. por., pretože v tomto štádiu trestného stíhania najvyšší súd nebol oprávnený vec preskúmať zo širších hľadísk, ako tomu je napríklad v konaní o odvolaní oprávnenej osoby (§ 317 ods. 1 Tr. por.).

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Takýto postup je však výnimkou z pravidla, čo zákon podmieňuje tým, že pre tzv. „delegáciu“ musia byť dané dôležité dôvody.

Platná právna úprava nedefinuje pojem „dôležité dôvody“.

Význam, resp. dôležitosť dôvodu pre aplikáciu citovaného výnimočného opatrenia na zmenu miestnej príslušnosti súdu musí byť porovnateľný s významom ústavného princípu vyplývajúceho z článku 48 Ústavy Slovenskej republiky, že „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi“. „Delegácia“ sa preto nesmie stať prostriedkom na porušenie práva obvineného na zákonného sudcu, ale ani prostriedkom na to, aby procesné strany určovali,

kto bude zákonným sudcom v konkrétnom prípade bez splnenia zákonných podmienok § 23 ods. 1 Tr. por.

Medzi dôležité dôvody tzv. delegácie je potrebné zahrnúť prípady vylúčenia všetkých sudcov príslušného súdu, uskutočnenie spoločného konania, ak boli podané obžaloby na toho istého obžalovaného na rôznych súdoch, poškodeným alebo blízkou osobou vo vzťahu k obžalovanému je sudca alebo iný zamestnanec súdu, na ktorom bola podaná obžaloba, väčšina svedkov, ktorých treba v súdnom konaní vypočuť má bydlisko v obvode iného vzdialeného súdu, čím v prípade delegácie dôjde k urýchleniu konania a zhospodárneniu konania.

Takýto stav v posudzovanej veci nenastal.

Z písomného vyjadrenia sudcov krajského súdu (až na jednu výnimku) vyplýva, že títo sa necítia žiadnym spôsobom zaujatí a neboli u nich splnené zákonné podmienky pre ich vylúčenie uvedené v § 31 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. por.

Na podklade týchto skutočností možno preto konštatovať, že najvyšší súd doposiaľ nezistil žiaden dôležitý dôvod (akým je vylúčenie všetkých sudcov daného súdu alebo ako sú okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, ako predpokladu spravodlivého konania a rozhodnutia alebo pochybnosti, či u miestne príslušného súdu možno zaistiť dodržanie základných zásad trestného konania, uvedených v § 2 Tr. por., či iné skôr uvedené dôvody), ktorý by odôvodňoval odňatie veci príslušnému súdu, ktorým je Krajský súd v Trenčíne a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 19. januára 2016

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová